

Άγιος Κασσιανός ο Ρωμαίος: περί των οχτώ

No 6

[Κάστη](#)

Άγιος Κασσιανός ο Ρωμαίος: Προς τον

επίσκοπο Κάστορα, περί των οχτώ λογισμών της κακίας

6. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΚΗΔΙΑΣ

Έκτος είναι ο αγώνας μας εναντίον της ακηδίας (αμέλεια, πλήξη) που ενώνεται και βοηθεί το πνεύμα της λύπης. Δεινός και βαρύς δαίμονας αυτός, πολεμά πάντοτε τους μοναχούς. Αυτός επιτίθεται εναντίον του μοναχού κατά το μεσημέρι προκαλώντας του ατονία και φόβο και μίσος εναντίον του τόπου όπου ασκείται και εναντίον των αδελφών που είναι μαζί του και εναντίον κάθε εργασίας, ακόμη και της αναγνώσεως των θείων Γραφών. Του υποβάλλει ακόμη και λογισμούς μεταβάσεως σε άλλο τόπο, και ότι αν δεν πάει αλλού, μάταια κοπιάζει εδώ και χάνει τον καιρό του. Επίσης του φέρνει κατά το μεσημέρι και πείνα τόση, όση δεν θα προξενούσε σ' αυτόν τριήμερη νηστεία ή μακρά οδοιπορία ή βαρύτατος κόπος. Έπειτα του υποβάλλει λογισμούς ότι με κανένα άλλο τρόπο δεν μπορεί να απαλλαγεί από την ασθένεια αυτή και το βάρος της, παρά με το να βγαίνει έξω συνεχώς και να επισκέπτεται τους αδελφούς, τάχα για ωφέλεια ή επίσκεψη των ασθενών. Κι όταν δεν μπορέσει να τον εξαπατήσει με αυτά, τότε αφού του φέρνει πολύ βαρύ ύπνο, επιτίθεται εναντίον του σφοδρότερος και δυνατότερος, και δεν

μπορεί διαφορετικά να νικηθεί, παρά με την προσευχή και την αποχή από την αργολογία και με την μελέτη των θείων λόγων και την υπομονή στους πειρασμούς. Γιατί αν δεν τον βρει ασφαλισμένο με αυτά τα όπλα, τότε αφού τον κατατρυπήσει με τα βέλη του, τον κάνει άστατο, ονειροπόλο, ράθυμο, άεργο και τον οδηγεί να επισκέπτεται πολλά μοναστήρια και να μην φροντίζει για τίποτε άλλο, παρά πού γίνονται τραπέζια και συμπόσια. Γιατί η διάνοια αυτού που έπεσε σε ακηδία τίποτε άλλο δεν φαντάζεται παρά τις μάταιες σκέψεις όσων αναφέραμε. Από αυτά τον δεσμεύει και σε κοσμικά πράγματα και τον δελεάζει λίγο-λίγο σε επιβλαβείς ασχολίες, μέχρις ότου και από αυτή τη μοναχική ζωή τον διώξει.

Ο Απόστολος, γνωρίζοντας πόσο βαριά είναι αυτή η αρρώστια και επειδή ήθελε ως σοφός γιατρός να τη βγάλει μαζί με τη ρίζα από τις ψυχές μας, μας φανερώνει τις αιτίες από τις οποίες γεννιέται και λέει: «Σας παραγγέλομε αδελφοί, στο όνομα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, να αποχωρίζεστε από κάθε αδελφό που συμπεριφέρεται άτακτα και όχι σύμφωνα με την παράδοση που παραλάβατε από εμάς.

Γνωρίζετε πως πρέπει να μας μιμείστε, επειδή δε ζήσαμε ως άτακτοι ανάμεσά σας, ούτε πήραμε από κανέναν το φαγητό μας δωρεάν, αλλά εργαζόμαστε ημέρα και νύχτα με κόπο και μόχθο για να μην επιβαρύνουμε κανένα σας. Όχι γιατί δεν είχαμε τέτοιο δικαίωμα, αλλά για να σας δώσουμε παράδειγμα να μας μιμείστε. Και όταν είμαστε κοντά σας, αυτή την εντολή σας δίναμε, ότι όποιος δεν θέλει να εργάζεται, ούτε να τρώει. Γιατί μαθαίνομε ότι μερικοί από σας δεν εργάζονται, αλλά περιεργάζονται ξένες υποθέσεις. Σ' αυτούς παραγγέλομε, σ' όνομα του Ιησού Χριστού, να εργάζονται ήσυχα για να κερδίζουν το ψωμί τους»(59). Ας ακούσομε πόσο καθαρά φανερώνει τις αιτίες της ακηδίας ο Απόστολος. Εκείνους που δεν εργάζονται τους ονομάζει άτακτους, φανερώνοντας με μία λέξη πολλή κακία. Γιατί ο άτακτος, είναι και ανευλαβής και αυθάδης στα λόγια και πρόχειρος σε κατηγορίες και γι' αυτό είναι ακατάλληλος για την ησυχία και δούλος της ακηδίας. Παραγγέλει λοιπόν να αποχωριζόμαστε από αυτούς σαν να έχουν κολλητική αρρώστια. Με τη φράση «και όχι σύμφωνα με την παράδοση που παραλάβατε από εμάς», φανερώνει ότι αυτοί είναι υπερήφανοι και καταφρονητές και ακυρώνουν τις αποστολικές παραδόσεις. Κατόπιν λέει: «Δεν πήραμε το φαγητό μας δωρεάν από κανένα, αλλά εργαζόμαστε νύχτα και ημέρα με κόπο και μόχθο». Ο δάσκαλος των εθνών, ο κήρυκας του Ευαγγελίου, που ανέβηκε μέχρι τον τρίτο ουρανό, αυτός που λέει ότι ο Κύριος διέταξε τους κήρυκες του Ευαγγελίου να συντηρούνται από τους ακροατές του κηρύγματος(60), αυτός εργάζεται ο ίδιος νύχτα και ημέρα με κόπο και μόχθο για να μην επιβαρύνουμε κανένα. Τι λοιπόν θα κάνομε εμείς, που είμαστε στην εργασία οκνηροί και επιδιώκομε την σωματική ανάπαυση, εμείς που ούτε κήρυγμα του Ευαγγελίου μας έχει ανατεθεί, ούτε η

μέριμνα για τις Εκκλησίες, αλλά μόνο η φροντίδα για την ψυχή μας; Κατόπιν για να δείξει πιο καθαρά την βλάβη που φέρνει η αργία, καταλήγει: «Δεν εργάζονται καθόλου αλλά περιεργάζονται». Γιατί από την αργία γεννιέται η περιέργεια, από την περιέργεια η αταξία και από την αταξία κάθε κακία. Για την θεραπεία όλων αυτών, συμπληρώνει: «Να εργάζονται ήσυχια για να κερδίζουν από το ψωμί τους». Και για να τους επιπλήξει περισσότερο, λέει: «Όποιος δεν θέλει να εργάζεται, ούτε να τρώει». Αυτές τις αποστολικές διαταγές έχοντας υπόψη οι άγιοι πατέρες της Αιγύπτου, δεν αφήνουν ποτέ να μένουν αργοί οι μοναχοί και μάλιστα οι νεώτεροι, επειδή γνωρίζουν ότι με την υπομονή της εργασίας και την ακηδία διώχνουν, και την τροφή τους προμηθεύονται, και βοηθούν όσους έχουν ανάγκη. Γιατί δεν εργάζονται μόνο για τις δικές τους ανάγκες, αλλά και σε ξένους και φτωχούς και φυλακισμένους δίνουν από την εργασία τους, πιστεύοντας ότι η αγαθοεργία αυτή είναι θυσία αγία και ευπρόσδεκτη στο Θεό. Και λένε επίσης οι πατέρες, ότι ο εργαζόμενος πολεμά με ένα δαίμονα πολλές φορές και στενοχωρείται από αυτόν, ενώ ο αργός αιχμαλωτίζεται από χιλιάδες πονηρά πνεύματα.

Καλό είναι ακόμα να θυμηθούμε και το λόγο που μου είπε ο αββάς Μωυσής, που ήταν πολύ άξιος μεταξύ των πατέρων. Αφού είχα καθήσει λίγο καιρό στην έρημο, με πείραξε ο δαίμονας της ακηδίας. Τον επισκέφθηκα τότε και του είπα: «Χθες ενοχλήθηκα πάρα πολύ από την ακηδία και εξασθένησα υπερβολικά. και δε γλύτωνα από αυτή, παρά όταν σηκώθηκα και επισκέφτηκα τον αββά Παύλο». Σ' αυτά μου αποκρίθηκε ο αββάς Μωυσής: «Έχε θάρρος. δεν ελευθερώθηκες από την ακηδία, αλλά μάλλον παραδόθηκες και υποδουλώθηκες σ' αυτή. Να γνωρίζεις λοιπόν ότι τώρα θα σε πολεμήσει περισσότερο ως λιποτάκτη, αν στο εξής δεν φροντίσεις με την υπομονή και την προσευχή και την εργασία των χεριών σου να παλαίψεις εναντίον της και να τη νικήσεις».

1. Παροιμ. 24, 15.
2. Εφ. 6, 16.
3. Ιεζ. 16, 49.
4. Ρωμ. 13, 14.
5. Παροιμ. 4, 23.
6. Ματθ. 15, 19.
7. Ματθ. 23, 26.
8. Β' Τιμ. 2, 5.
9. Φιλιπ. 3, 20.
10. Ματθ. 5, 28.
11. Παροιμ. 4, 23,
12. Γεν. 3, 15.
13. Ψαλμ. 100, 8.

14. Ψαλμ. 136, 9.
15. Εβρ. 12, 14.
16. Εβρ. 12, 16.
17. Δαν. 3, 19.
18. Α΄ Τιμ. 6, 10
19. Φιλιπ. 3, 19.
20. Α΄ Τιμ. 6, 10.
21. Δ΄ Βασιλ. 5, 25.
22. Ματθ. 27, 5.
23. Πραξ. 5, 1-10.
24. Δευτ. 20, 8.
25. Πραξ. 20, 35.
26. Ματθ. 19, 21.
27. Πραξ. 20, 34.
28. Β΄ Τιμ. 4, 7.
29. Πραξ. 22, 25.
30. Πραξ. 4, 34.
31. Ρωμ. 15, 27.
32. Β΄ Κορ. 11, 9.
33. Φιλιπ. 4, 15.
34. Ματθ. 24, 44.
35. Λουκ. 12, 20.
36. Ψαλμ. 6, 8.
37. Εκκλ. 7, 9.
38. Παρμ. 15, 1.
39. Ιακ. 1, 20.
40. Παροιμ. 11, 25.
41. Εφ. 4, 31.
42. Λουκ. 4, 23.
43. Ματθ. 7, 3.
44. Ψαλμ. 4, 5.
45. Εφ. 4, 27.
46. Μαλ. 4, 2.
47. Ματθ. 5, 23.
48. Α΄ Θεσ. 5, 17.
49. Α΄ Τιμ. 2, 8.
50. Λευιτ. 19, 17.
51. Παροιμ. 12, 28.
52. Α΄ Ιω. 3, 15.
53. Σ. Σειρ. 35, 22.

54. Ρωμ. 2, 15.
55. Ματθ. 5, 22.
56. Ιώβ 5, 23.
57. Β΄ Κορ. 7, 10.
58. Γαλ. 5, 22.
59. Β΄ Θεσ. 3, 6-12.
60. Α΄ Κορ. 9, 14.
61. Ψαλμ. 52, 6.
62. Ησ. 14, 13.
63. Ψαλμ. 51, 1.
64. Α΄ Κορ. 15, 10.
65. Ιω. 15, 5.
66. Ψαλμ. 126, 1.
67. Ρωμ. 9, 16.68. Ιακ. 1, 17.
69. Α΄ Κορ. 4, 7.
70. Λουκ. 23, 43.

Πηγή: agiosmgefiras.blogspot.gr